N°. 3888.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 17 FEBRUARIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 16 Februarij.

De staatkundige plannen van Lodewijk Napoleon.

VI. [*Slot.*]

Wanneer men al het voorgaande bij elkander neemt, zal men den vrede van Villafranca volkomen verklaard vinden. Het is mogelijk dat hiervoor ook krijgskundige redenen bestonden, doch hoewel velen daaraan alleen de zamenkomst der beide Keizers willen toeschrijven, waren die echter niet overwegend, en in allen gevalle, zelfs al bestonden die niet, was de staatkundige toestand onder elk opzigt voldoende om dien vrede te verklaren.

Bij de verschillende revolutionnaire regeringen bragt de tijding van den vrede verbazing en wrevel te weeg. Haar hoofden spoedden zich naar het Fransche leger om opheldering over de beteekenis van dat feit te vragen. De Keizer draalde geen oogenblik met hen te verzekeren dat het zijn oogmerk niet was gewapende tusschenkomst te gebruiken of te dulden tot herstelling der verjaagde dynastiën. Het voorloopig bewind in de Romagna, dat zich vooral bezorgd gevoelde, wijl er van de pauselijke staten in het verdrag geen melding was gemaakt, vaardigde naar den Keizer zijn neef, den graaf Pepoli af, om hem naar zijn bedoelingen te vragen. Wat in het onderhoud tusschen beiden voorviel, valt niet met naauwkeurigheid te bepalen, maar zeker is het dat graaf Pepoli na zijn terugkeer mededeelde uit 's Keizers mond de verzekering te hebben ontvangen dat zoolang de orde gehandhaafd werd geen gewapende tusschenkomst vergund zou worden. Pepoli bragt uit het hoofdkwartier tevens een persoon mede, door den Keizer aangewezen om de leiding van het bestuur in de Romagna op zich te nemen. Deze was de kolonel Cypriani, een vertrouwde van Napoleon, en die tot op dit oogenblik deel van zijn militair huis had uitgemaakt. Waarom de kolonel gekozen werd is nog een raadsel, maar het feit verdient opmerking dat de Keizer zijn neef officieel had ontvangen als geakkrediteerd vertegenwoordiger van een revolutionnair bewind in het gebied van Pius IX, en dat het praktiesch gevolg daarvan was de aankomst te Bologna van een van 's Keizers vertrouwelingen als diktator, op een oogenblik dat geen strategische redenen meer als verschooning konden dienen voor de instandhouding van het opgeworpen bestuur aldaar.

Aan den anderen kant mag de vrede van Villafranca, of liever mogen de oorzaken die daartoe leidden, als een dubbele nederlaag voor Napoleon III worden aangemerkt. Zijne dynastische uitzigten waren hopeloos geworden, en de houding der partijen vertoonde weinig gezindheid om zich naar zijn staatkundig plan, het vormen van een Italiaanschen Staten-Bond, te schikken. Evenwel beschouwde hij nog niet alles verloren. De heer de Reiset werd met een officieuze zending naar Florence belast om de Vergadering aldaar te overreden geen besluit te nemen ten gunste eener aanhechting met Sardinië, terwijl terzelfder tijd een Fransch senator, prins Poniatowsky, namens den groothertog diens terugkeer zocht te bewerken, onder voorwaarde dat deze vorst een liberale Grondwet zou afkondigen, en zelfs diegenen tot ministers zou aanstellen, welke het voorloopig bewind hem aanwees. Beiden keerden echter onverrigter zake terug. De Keizer liet het bij deze pogingen berusten, en aan de deputatiën uit Midden-Italië, welke hij ontving, vernieuwde hij zijn betuigingen van sympathie voor de Italianen, en moedigde hen regtstreeks aan om vol te harden door de verzekering dat geen geweld tegen hen gebezigd zou worden.

Nu kwam dra het denkbeeld van een Kongres weder op den voorgrond, doch de staatkunde van Cavour had in Italië die van Frankrijk zoodanig overvleugeld, dat de Keizer zich genoodzaakt zag den 20 Oktober aan Viktor Emmanuel een brief te schrijven, waarin hem voorstellen werden gedaan, die reeds veel voordeeliger aan Sardinië waren dan de vredesvoorwaarden van Villafranca, en toch niet als grondslag van onderhandeling werden aangenomen. De Koning gaf een ontwijkend antwoord en zocht blijkbaar tijd te winnen om meer te erlangen. De voorstellen waren van den volgenden inhoud. De hertog van Toskane zou terugkeeren en een vrijgevig regeringsstelsel invoeren, terwijl zijn Staten eenigermate uitgebreid zouden worden. Dit laatste is niet wel te begrijpen, wanneer er niet de toevoeging der Romagna onder verstaan wordt. Piëmont zal Parma met Piacenza en de hertogin van Parma in ruil voor haar land Modena verkrijgen. Mantua en Peschiera zullen als bondsvestingen door Italiaansche troepen bezet worden. Het Venetiaansche erlangde een afzonderlijk bestuur, geheel gescheiden van het centraal bestuur te Weenen, en de Bondsdag te Weenen werd zamengesteld uit afgevaardigden, benoemd door de Kamers uit de verschillende Italiaansche Staten.

Dit of iets dergelijks schijnt het plan geweest te zijn wat de Keizer aan het Kongres van 1860 als grondslag der onderhandelingen wilde voorleggen. Intusschen, hetzij door den onwil van Pruissen en Rusland, hetzij door de houding, welke de Paus heeft aangenomen, hetzij door de woelingen van de Italiaansche partij, waarvan graaf Cavour het hoofd is, waarschijnlijk door een zamentreffen van al deze oorzaken, is het Kongres weder uitgesteld.

Het doel dat de Keizer door het Kongres dacht nader te komen, valt duidelijk in het oog. Hij heeft openlijk beroeringen in de wereld gebragt, welke inbreuk maken op het internationaal verdrag van 1815. Stap voor stap, langs allerlei omwegen, maar altijd voortgaande kan men den Keizer zien voortschrijden naar het punt, waar hij naar streeft, de vernietiging van het Weener-verdrag door degenen, die het gemaakt hebben. Van zijn eerste verheffing tot het staatkundig gezag greep de Keizer alle gelegenheden aan om vraagstukken op te werpen, die dat verdrag regtstreeks of zijdelings raakten. Zijn doel was om langzamerhand een weerzin in de bepalingen daarvan te doen geboren worden, en het in ondergeschikte punten te laten afbreken. Daarom toonde hij altijd zooveel voorliefde voor Kongressen, waar alle besliste punten weder in diskussie konden gebragt worden. Het Parijzer Kongres van 1856, dat bijeen kwam om den vrede met Rusland te regelen, werd door hem behendig aangewend om zijn geschil met Oostenrijk voor te bereiden.

Het is zeer waarschijnlijk dat het Kongres van 1860 eveneens dienen moet om andere punten dan die, welke het te beslissen heeft, ter sprake te brengen. En daar de Keizer met het plan omgaat België en de Rijnprovinciën te bemagtigen, welk plan met de verscheuring van het Weener-verdrag zijn levensdoel uitmaakt, mag vermoed worden dat hij het Kongres van 1860 gebruiken zou om daarvoor een uitgangspunt te stellen, even als het Kongres van 1856 diende als voorspel van den Italiaanschen oorlog. De gelegenheid om dien weg op te gaan ligt voor de hand. Frankrijk heeft slechts de rol te spelen van Oostenrijks vriend en voorspreker, en Oostenrijk in zijn wrok tegen Pruissen te stijven. Want Pruissen, hoewel het zich niet tot den vrijwilligen kampioen van Sardinië tegen de wettige Italiaansche vorsten zal maken, zal ook aan den anderen kant zich in dat opzigt niet geheel van Engeland scheiden uit blootelijk Oostenrijksche belangen, en Oostenrijk zal zijn wrevel tegen zijn mededinger naar de oppermagt in Duitschland bot vieren. In die gesteldheid is de voltrekking der vereeniging van de hertogdommen met Piëmont door een derde partij misschien het geheime doel van Frankrijk, ondanks zijn schijnbaar verzet tegen dit plan, want het zou de tweespalt tusschen Oostenrijk en Pruissen tot die hoogte opvoeren, welke met de Napoleontische inzigten strookt. Daarenboven heeft hij — zonder zijn Italiaansche sympathiën te verloochenen — in de Italiaansche woelingen altijd een middel bij de hand om op Oostenrijk te drukken voor het geval dat die mogendheid zich desniettemin aan Pruissens zijde zou willen scharen.

Toen de Keizer na den vrede van Villafranca te Parijs was teruggekeerd, sprak hij tot de groote Staatsligchamen onder anderen de volgende merkwaardige woorden:

„....Toen ik op het punt stond een langen en bezwaarlijken belegeringsoorlog te beginnen, stond Europa gewapend tegen mij over, gereed om òf onze zegepralen te betwisten òf onze tegenspoeden te verzwaren .... het zou noodzakelijk geweest zijn toen het hoofd te bieden aan de moeijelijkheden door de onzijdige mogendheden op onzen weg gelegd, en aldus een oorlog aan te nemen zoowel aan den Rijn als aan den Etsch."

Te gelijker tijd twee oorlogen te voeren strookte zeker niet met de keizerlijke plannen; het een na het ander is zijn regel, maar deze woorden, die een zijdelingsch verwijt tegen Pruissen inhouden, hebben zij geen groote beteekenis in den mond van den man, wiens gezegden steeds in betrekking staan met een misschien verwijderd, maar altijd vast besloten, voornemen?

Hiermede besluiten wij ons overzigt van het belangrijke artikel in den *West-minster-Review*. Het eindigt echter niet bij het punt, waar wij staken, maar bevat nog breedvoerige beschouwingen vooral met het oog op Engelands verhouding tegenover Frankrijk. Daar het ons meer om de feiten, door den *Review* medegedeeld, dan om zijn denkwijze te doen was, meenden wij die betoogen te kunnen achterwege laten.

In de laatsten komt echter nog een belangrijke mededeeling voor, die de *Review* wel niet in ronde woorden nederschrijft, maar die toch voor den opmerkzamen lezer niet verborgen blijft, ondanks de behoedzame taal en de vele volzinnen, waardoor zij bedekt wordt. Uit het voorgaande heeft men hier kunnen ontwaren hoe er bij de Italiaansche beroeringen drie partijen werkzaam waren, de Bonapartistische, de Mazzinistische en die van graaf Cavour of de Piëmontesche. Vóór den slag van Magenta gingen de beide eersten onder opperleiding des Keizers denzelfden weg.

Na den vrede van Villafranca is dit anders geworden. De Engelsche invloed heeft de vereeniging tusschen de partij van Cavour en die van Mazzini weten tot stand te brengen, en dit verbond zet de keizerlijke politiek in Italië schaakmat. Het nieuwe Sardinische ministerie, waar Cavour, de voorname tegenstander der Bonapartistische staatkunde in Italië, en Mamiani, oud-minister van Mazzini te Rome, zitting in hebben, en welks vorming nog niet bekend was toen het besproken artikel in den *Review* verscheen, bewijst onder meer hoe goed de Engelsche schrijver ingelicht was. Een oorlog aan den Rijn of in België zou Engeland verpligten gewapend tegen Frankrijk op te treden. Het wil dus die ramp verhoeden door Napoleon III alle gelegenheid te ontnemen zich uit de Italiaansche moeijelijkheden terug te trekken. Dit verklaart Lord Palmerston's staatkunde volkomen, die schijnbaar Franschgezind, zijn bondgenoot echter belet den kuil te vullen, dien hij voor zich zelven gegraven heeft.

Men ziet dat wij geen ongelijk hadden, met eenige dagen geleden te beweren, dat de Fransche politiek overal vast zat.

Het Fransche goevernement heeft begrepen, dat het den Pauselijken rondgaanden brief aan al de Bisschoppen der wereld niet zonder antwoord mogt laten. Dienvolgens heeft de minister van Buitenlandsche Zaken, de heer Thouvenel, eene cirkulaire geschreven aan al de diplomatieke agenten van Frankrijk, om hun mede te deelen wat hij van den beroemden Pauselijken brief, die door geheel Europa met ongemeene belangstelling is gelezen, denkt. Vervolgens heeft men de ministeriële cirkulaire in een Fransch blad geplaatst, opdat zij openbaarheid erlangen zoude, en heden verschijnt zij in alle Fransche ministeriële en revolutionnaire bladen, die den heer Thouvenel overladen met loftuitingen over de wijze waarop hij zijne taak heeft volbragt. Die lof heeft niet veel te beteekenen; hij komt van gehuurde pennen, die slaafsch genoeg zijn om de vrijzinnigheid van een goevernement te roemen, dat alle tegenspraak in de dagbladpers door geweldige maatregelen keert.

De cirkulaire heeft niet veel om het lijf. Zij vloeit over van woorden, die de plaats der zaken innemen. Het is, wat wij zouden kunnen noemen, eene Fransche

... waarin kruiden het gemis van vleesch aanvullen.

Zij geeft dat met een beroep op de geschiedenis, die genoeg bewijst hoe goed Keizer Napoleon gezind en hoe ... is, die naar geen goeden Bonapartistischen raad ... willen luisteren. Men weet intusschen te Rome, gelijk ook elders in de wereld, hoe de goede raad der Bonapartisten gewoon is de vrienden van 't bed op stroo te helpen. En het is reeds eenige weken geleden, dat Louis Veuillot in den *Univers* schreef, dat de Katholieken, zelfs in Frankrijk, alles weten, en dat men derhalve veilig een einde kon maken aan de komedie, die het Fransche goevernement speelt, wanneer het zijne belangstelling voor den Paus breed uitmeet, middelerwijl het bezig is, om den Paus te vervolgen. Er is geen enkel ministerieel blad geweest, dat op dit verwijt een antwoord heeft durven geven. Desniettegenstaande wordt de komedie nog altijd voortgezet, ook in deze cirkulaire, die tevens eene klagt inhoudt dat de Paus zich niet gehouden heeft aan de diplomatieke gebruiken. Deze zaak immers, zoo beweert zij, had slechts van mogendheid tot mogendheid moeten worden behandeld, niet in een rondgaanden brief aan alle bisschoppen. Daarin vergist zich de Fransche minister niet weinig. De Kerkelijke Staten behooren niet aan den Paus; maar aan de Kerk. Derhalve hebben alle geloovigen daarbij belang. En zeer te regt heeft zijne heiligheid alle geloovigen onderhouden over eene aangelegenheid, die ieder van hen evenzeer als hem zelven aangaat. Maar ten anderen, een ieder weet thans door wiens geld, en door wiens agenten in de pauselijke staten revolutie gemaakt wordt. Men is te Parijs niet bevoegd, om over eene extra diplomatieke handeling te klagen. Het is juist daartegen, dat men zich te Rome verzet.

Verder zegt de cirkulaire.

1°. dat men in de Tuilleriën noch aan de geestelijke magt noch aan de onafhankelijkheid des Pausen wil raken. Het wordt gezegd; maar wie is er die het gelooft? Zelfs al de Fransche revolutionnaire bladen, die den heer Thouvenel om deze cirkulaire prijzen, zijn gewoon openlijk zich te verblijden over de rezultaten van de Bonapartistische politiek? Zij verwachten daarvan twee uitkomsten, die worden beschouwd als het voornaam doel van den strijd tegen den Paus. En welke zijn die uitkomsten? Dat de Paus zijne onafhankelijkheid verliezen zal, en ophouden zal door de Christen volken als Paus erkend te worden!

2°. Dat de Paus twee zaken verwart, namelijk de tijdelijke magt en de Kerkelijke magt. Het wordt alweer gezegd, maar het is in strijd met de bekende waarheid. Juist zijn 't de Pausen, die ten allen tijde de twee magten hebben onderscheiden. En Pius IX doet niets anders. Maar Pius IX, het onderscheid handhavende, meent met al zijn voorgangers sinds tien eeuwen, dat de onafhankelijkheid van de Kerkelijke magt niet beter kan worden verzekerd, dan door het ongestoord bezit van zijne onafhankelijke tijdelijke magt waarvan het revolutionnair Bonapartisme hem thans wil berooven.

3°. Pius VI heeft bij traktaat een deel van zijne Staten afgestaan, en in 1814 waren de Oostenrijkers in overleg getreden met Murat, om de Pauselijke Staten te berooven. Wat dit laatste betreft, dat is een feit. Maar wat is een feit, als het wederregtelijk en onder de leiding der goddelijke Voorzienigheid door de gebeurtenissen is verijdeld? Er zijn altijd vorsten geweest, die, gelijk de Bonaparten, de hand naar andermans goed uitsteken. Maar het regt blijft altijd regt. Een roover, die mij uitkleedt, wordt geen eigenaar van 'tgeen hij mij ontweldigt.

Er blijft dan nog het traktaat van Tolentino. De cirkulaire begaat eene onhandigheid met daarover te spreken. Waarom is dat traktaat gesloten? Juist om dezelfde beweegreden, die men thans bij Pius IX doet gelden. Toen werd gezegd: geef dit weinige toe, om het overige te redden. Juist ditzelfde wordt ook nu in den brief van Keizer Napoleon aan Pius IX aangevoerd. Maar wil men al te Parijs de gevolgen van het traktaat vergeten; te Rome vergeet men niets. Men weet er maar al te goed, dat het traktaat van Tolentino niets heeft gered; dat na de Legatiën de gansche Kerkelijke Staten zijn ontweldigd, en de Pausen Pius VI en Pius VII eindelijk beide gevangen zijn genomen, nadat men eerst hunne Staten had in bezit genomen.

Het is dezelfde geschiedenis, die men nu aan Pius IX bereidt, maar in een veel hooger graad van verderfelijkheid, omdat de revolutie in hare aanslagen veel rampzaliger doel heeft. De revolutie wil niets meer of minder dan het Christendom smoren in het slijk. Dat is het programma. Wordt het al niet in zijn ganschen omvang door Keizer Napoleon omhelsd; hij dient toch tot werktuig in de hand der revolutie, die haar eigen weg bewandelt en Napoleon niet sparen zal, wanneer zij begrijpt ... gediend heeft.

Wij danken ... God, dat Hij Pius IX wijsheid en moed geeft, om ... tusschen Bonapartistische ... en revolutionnaire goddeloosheid.

Van *de Jood van Verona* is onlangs in onze kolommen eene aanbeveling gegeven, toen het eerste deel daarvan is uitgekomen. Wij melden dat thans het tweede deel bij R. T. Daamen, te Terborgh, het licht ziet. Geen werk kon in een beteren tijd vallen dan dit. Op het oogenblik, dat de revolutie in geheime zamenzweeringen, thans door Bonapartistischen invloed geholpen, een deel van Italië beroert, om welligt spoedig geheel Italië in laaije vlam te zetten, en van daaruit den verwoestenden brand over geheel Europa uit te breiden, op zulk een oogenblik is het van belang na te gaan wat die geheime genootschappen zijn, hoe zij werken, hoe zij hare vertakkingen wijd en zijd uitspreiden, den grond ondermijnen en de rust van de wereld bedreigen. Onze lezers weten 't, dat Antonio Bresciani zulks op uitnemende wijze heeft aangetoond in zijn *Jood van Verona*. Die het eerste deel gelezen heeft, zal naar het tweede verlangen; en wie daarvan nog volstrekt geen kennis mogt hebben genomen, dien raden wij 't aan, het alsnu te doen. Hij zal in *de Jood van Verona* eene boeijende lektuur vinden, die zijne hoogste belangstelling wekt, middelerwijl hij leert, wat hij te denken heeft van de hoog geprezen revolutie, die velen ook in ons land geneigd zijn toe te juichen en in te halen als eene gevierde koningin, middelerwijl zij eene vreeselijke furie is, waarvan men alles te vreezen heeft.

Bij van Rossum te Utrecht komen *godsdienstige traktaatjes* uit, waarvan ons de nommers 1 en 2 dezer dagen onder de oogen zijn gelegd. Wij hebben daarvan met genoegen kennis genomen. Men ontvangt in elk nommer op 8 bladzijden eene of andere waarheid duidelijk ontwikkeld. Het eene, *Veroordeel niet*, leert ons, dat wij zelven fouten en gebreken hebben, en dat hij, dien wij veroordeelen, welligt in Gods oogen beter is dan wij. Het andere, *Berg en dal in ons*, vertoont ons hoe er een berg in ons is van den hoogmoed, die moet geslecht worden door de nederigheid, en een dal van ongenoegzaamheid, dat moet gevuld worden door betrouwen op God. Beide traktaatjes behandelen beknoptelijk hun onderwerp en werken het af. De verdiensten daarvan zijn dat elk, bondig en duidelijk, datgene zegt wat daarvan nuttig te weten is, om het in het hart te doen ingaan. Wij zijn overtuigd, dat men ze niet zonder vrucht onder de geloovigen zal verspreiden.

Bij J. J. Arkesteyn en Zoon te 's Bosch is eene nieuwe uitgaaf, welke de derde is, verschenen van *het lijden van Jesus, in korte betrachtingen voor iederen dag van den vaste. Bewerkt door J. A. Offerman, in leven R. K. pastoor te Amsterdam, vermeerderd met de H. Misgebeden.* Dit klein boekje, ten allen tijde zeer gezocht, is allezins geschikt om gedurende den naderenden vaste te worden gebruikt. Het geeft voor elken dag eenige korte overwegingen, die niet veel tijd vorderen en met vrucht zullen worden gelezen.

De minister van Financiën heeft bekend gemaakt, dat de rentebetaling op het grootboek der 3 pCt. Nationale Schuld zal geschieden in het lokaal van het grootboek der Nationale Schuld, gevestigd te Amsterdam, *op het vijfde bureau van rentebetaling*, en wel alleenlijk over het halfjaar verschijnende 1° Maart 1860, van Donderdag den eersten, tot en met Vrijdag den negenden dier maand, en vervolgens over al de nog verschuldigde halfjaren, op alle werkdagen (met uitzondering van den Zaturdag) van Maandag den twaalfden Maart 1860, tot en met den vijftienden Julij 1860. Tevens worden, overeenkomstig art. 19 van het koninklijk besluit van 18 Mei 1818, voor de *tiende* of *laatste maal* opgeroepen de nog niet opgekomen regthebbende op de rente over het halfjaar, verschenen geweest 1° September 1855, waarvan de betaling, ingevolge koninklijk besluit van 25 Oktober 1855, zal blijven opengesteld tot en met den laatsten Augustus 1860.

Heden wordt van regeringswege aan de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Amsterdam, ter verdere mededeeling aan de Kamers te Rotterdam en Dordrecht, verzonden een overzigt omtrent het muntwezen in Brazilië met inlichtingen nopens dat wettig ruilmiddel aldaar.

Wij worden verzocht het publiek voor zekeren persoon, zich noemende Zaza, te waarschuwen; hij geeft zich uit als zijnde vikarius-generaal van Covington (Kentucky, Noord-Amerika) en zamelt onder deze voorgewende betrekking bedriegelijk gelden in.

Over Londen is uit Batavia 6 Januarij den volgenden telegram ontvangen: „De expeditie naar Boni is met den meest gewenschten uitslag bekroond. De inlandsche hoofden hebben zich onderworpen."

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Kalveren 1ste kwal. *f* 80 a *f* 100; 2de kwal. *f* 70 a *f* 90; 3de kwal. *f* 60 a *f* 80. Schapen *f* 22 a *f* 28. Varkens 54 a 60 ct. per Ned. ℔.

Z. M. heeft benoemd tot griffiers bij de kantongeregten: Groenlo, L. C. Schiff; Enschedé, mr. A. L. Fraissinet, Culenborg, mr. P. van Wessem.

'sGRAVENHAGE, 16 Feb. Naar men verneemt, heeft H. M. de Koningin-moeder op heden, zijnde HD. naamdag, aan de armen aanzienlijke uitdeelingen laten doen van brandstoffen en eetwaren.

TILBURG, 14 Febr. Heden voormiddag is in de sakristiën van drie verschillende R. K. parochiën van 't Heyke, Goirke en Korvel een adres aan Z. H. Paus Pius IX ter lezing en teekening nedergelegd, waarin de verknochtheid en de deelneming wordt betuigd in de gebeurtenissen en omstandigheden, waarin Z. H. gewikkeld is. Reeds voor den middag waren deze adressen met ruim 900 handteekeningen voorzien. (*H.*)

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 16 Feb. De *Moniteur* bevat een dekreet waarbij de verdere uitgaven van het blad *la Bretagne*, te Saint-Brieux, verboden wordt. In het rapport, dat betreffende door den heer Billault aan den Keizer ingediend, wordt gezegd dat de opheffing van genoemd blad een gevolg is van de opneming in zijn kolommen van een adres van drie afgevaardigden aan den Keizer hetwelk een soort van protest bevat tegen de politiek der Regering in de Romeinsche kwestie, en waarin de voortdurende onzekerheid betreurd wordt, daar zij — volgens de stellers van het adres — alle opregte Katholieken de zijde des Keizers zou doen verlaten. Het blad *la Bretagne* voegt er bij dat het eenige antwoord op bedoeld adres de opheffing van de *Univers* is geweest. De minister gelooft — blijkens zijn rapport — dat, indien het volk werd geraadpleegd, het zich wel van de drie afgevaardigden, maar niet van den Keizer zou scheiden. Het kan onmogelijk geduld worden — zegt de heer Billault — dat in het hart der bevolking van Bretagne, een bevolking zoo vroom en zoo gehecht aan den Keizer, openbaar en als ware het op officiële wijze binnenlandsche verdeeldheden worden gestookt. Men tracht misbruik te maken van de goede trouw en het geloof der Bretagners, en hun als vijand van 's Pausen wereldlijk gezag en bijna van den Heiligen Vader zelven den vorst voor te stellen, die Rome aan den Paus heeft terug gegeven en niet ophoudt hem daar te beschermen.

— De heer de Lavalette is tot gezant bij de Porte benoemd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 Febr. Men is in afwachting van aanstaande belangrijke gebeurtenissen en hoewel men juist niet gelooft dat de aanhechting van Savoye en Nizza den 20ⁿ dezer een volbragt feit zal worden, beweert men toch dat die zaak spoedig beslist en na den 29 Maart de uitbreiding van gebied, door het keizerlijk goevernement begeerd, verwezenlijkt zal zijn.

— Naar men verneemt is de heer Falloux de voorzitter niet der vereeniging van Katholieken, welke zich onledig houdt met eene memorie om hare bedoelingen aan de Regering mede te deelen. De memorie zal veeleer een verzoekschrift aan den Senaat zijn, waarin zekere punten der Grondwet zullen besproken worden, welke betrekking hebben op het ministerie van onderwijs en de geestelijkheid. Deze vereeniging wil geen staatkundig persoon aan haar hoofd, telt zes honderd leden en heeft, naar men verzekert, eene vastberadene houding aangenomen.

— Men is 't hier niet volkomen eens nopens de oorzaken, welke de opening der wetgevende kamer en van den Senaat tot 1° Maart verdagen en vermoedt dat zekere gebeurtenissen, welke de Keizer in zijne troonrede niet met stilzwijgen zou kunnen voorbijgaan, den 23ⁿ dezer nog niet tot de genoegzame rijpheid zullen gekomen zijn.

— Bereids ontwaart men ... artikel in den *Constitutionnel* van heden eene strekking van het goevernement om meer vrijheid te laten aan de diskussie der geestelijkheid, welke het gemeend had in de tegenwoordige omstandigheden te moeten onderdrukken. Het officiële blad, dat eenige dagen geleden een antwoord aan den Bisschop van Orleans niet wilde mededeelen, behelst nu een niet minder heftige repliek, welke, ter zake van hetzelfde geschrift, een der achterneven van Mgr. Raillon tot den prelaat rigt. Men herinnere zich, dat Mgr. Dupanloup het boek van Mgr. Raillon, met dat van Mgr. Rousseau over een kam scheerende de scherpe kritiek van het leven en de handelingen van dengenen zijner voorgangers, wiens meening nopens het tijdelijk gezag des Pausen hem tegengeworpen werd. Bovendien kondigt de *Constitutionnel* de openbaarmaking aan van een antwoord der familie van Mgr. Rousseau.

Men wil weten, dat de regering voornemens is om het borstbeeld van Mgr. Rousseau te doen plaatsen in het museum van Versailles, naast die van andere vermaarde Franschen.

— De Encykliek des H. Vaders is in alle kerken van het diocees van Rennes afgelezen, alsmede een herderlijk schrijven van den Aartsbisschop, waarin de gebeden voor Z. H. dringend worden aanbevolen. Het dagblad van Rennes berigt dat ook eene novene zal gehouden worden, met hetzelfde doel.

— Mgr. de Garsignier bisschop van Soissons en Laon heeft zijn mandement voor de vasten uitgevaardigd, waarin hij over *den Kerk en den Paus* spreekt en tot de voortzetting der gebeden aanmaant, welke reeds vroeger zijn voorgeschreven.

— Aan den *Constitutionnel* wordt uit Turijn geschreven welke maatregelen de Piëmontesche regering opzigtens Midden-Italië genomen heeft. De volksvergaderingen der oproerige gewesten zullen ten spoedigste worden bijeengeroepen. Een manifest des Konings tot het volk zal hieraan vooraf gaan. Daarin zal kortelijk opgesomd worden wat sinds den vrede van Villafranca in Midden-Italië gedaan werd en men wil aan Europa bewijzen dat de wenschen van Etrurië en Emilië voor de inlijving vrijwillig waren en door Piëmont aanvaard zijn.

Na de uitvaardiging van dit manifest, hetwelk als eene inbezitneming kan aangemerkt worden, zullen de vergaderingen waarschijnlijk uiteengaan, met de verklaring, dat het doel, waartoe zij waren zaamgekomen, bereikt is. Daarna zal men tot de benoeming van nieuwe vertegenwoordigers overgaan, welke in het parlement van Turijn zitting zullen nemen. Men verwacht het manifest zeer spoedig in het staatsblad. De minister van Oorlog heeft bevel gegeven tot aankoop paarden en geschut in het buitenland. Het is gemakkelijk te voorzien, dat de aanhechting zoo binnen als buitenlandsche verwikkelingen kan baren. Men schijnt de noodige maatregelen te nemen om tegen alle gebeurtenissen gereed te zijn.

— Uit Tetuan zijn brieven te Madrid ontvangen, waarin de volgende bijzonderheden vermeld zijn, dd. 4 Febr. alzoo vóór de inneming dier stad.

Des ochtends vroeg van dien dag verliet het geheele Spaansche leger de hoogten, ondanks den regen en schaarde zich in slagorde in de vallei. Het tweede en derde legerkorps rukten voorwaarts in de rigting van Tetuan, terwijl de reserve de bewegingen der Arabieren aan den uitersten regtervleugel gadesloeg. Met tien gegroefde kanonnen werd ten half elf ure het vuur tegen het onder de muren van Tetuan gelegerde kamp der Marokkanen geopend, en door een batterij van zeven stukken beandwoort, waaraan zich spoedig een andere batterij op de hoogten ter regterzijde en eene van een der forten der stad paarden. Spoedig vlogen eenige kruidhuizen in de lucht.

Reeds dadelijk bij den aanvang van het gevecht daalden talrijke Arabische ruiters van het gebergte en naderden het regterkorps op een geweerschot afstand. Zij losten hunne wapens, doch werden niet beantwoord, 'tgeen hen scheen te ontstellen, want men zag hen in de vallei heen en weer rennen, zonder tot iets te kunnen besluiten.

Kwart na twee ure werd het sein tot den aanval van het kamp gegeven; de bataljons infanterie stelden zich in beweging en te midden van een kogelregen stormden zij voorwaarts. Een kwartier uurs later was het eerste kamp ingenomen. Doch gedurende nog een uur streden de Arabieren met de grootste verwoedheid, het terrein voet voor voet verdedigende en naar het kamp op de hoogte ter regterzijde wijkende. Een der eersten die het Marokkaansche kamp binnen rende was generaal Prim; hij vervolgde de Marokkanen tot in hun tweede kamp en spoedig daarop werden de hoogten door de Spanjaarden bezet. Op bijna ongenaakbare rotstoppen en over de moeijelijkste paden zag men toen de Marokkaansche ruiters in alle rigtingen de vlugt nemen.

De legerkampen en de door den vijand bezette stellingen waren zeer sterk en hadden een lang beleg kunnen doorstaan. De forten [illegible] een gestadig vuur en de berigtgever vermoedde op het oogenblik der verzending van zijn brief, dat het des nachts zou aanhouden.

't Was hem onmogelijk het verlies der Spanjaarden te schatten, doch aangezien de gewigtige overwinning, die men behaald had, scheen zij gering. Er waren verscheidene kapiteins gesneuveld. Het Savooische bataljon was een der eerste dat het Marokkaansche kamp innam, en zijn kommandant plantte de Kastiljaansche vlag op het terras van een fraai huis, dat de gansche vallei bestrijkt.

De Marokkanen hadden zulk een nederlaag niet verwacht, want zij hebben den tijd niet gehad hun tenten en mondbehoeften te redden. De tent van Muley Abbos, die tot den [illegible], was met prachtige tapijten overdekt.

Een gevangene Marokkaan verklaarde dat er te Tetuan geen andere troepen waren dan die van het garnizoen der forten, en der citadel.

De stad zou gedwongen zijn zich over te geven en maarschalk O'Donnell was voornemens morgen den vijand te verwittigen, dat, wanneer zij zich niet overgeeft, de [illegible] tot puin zal worden geschoten.

[illegible] het hoofdkwartier was een kabyle aangekomen die het Marokkaansche kamp ontvlugt was; hij had eenige honderde stokslagen op bevel van Muley Abbas ontvangen, wijl hij in het gevecht van den 21n Januarij niet gestreden had. Zijn vader was onthoofd geworden, en daarom had hij zijne natie een doodelijken haat gezworen. Hij deed het voorstel, wanneer men hem menschelijk behandelde, velen zijner landgenooten te doen overloopen.

Ook een Israëliet was uit Tetuan aangekomen. Men had hem uithoofde zijner genegenheid voor de Spanjaarden in de gevangenis geworpen. Hij verhaalde dat vijftien Spaansche gevangenen naar Fez waren gevoerd.

De berigtgever doet, ten slotte, opmerken dat de genomen kanonnen allen nieuw en van Engelschen oorsprong waren.

— Alle berigten uit het Oosten spreken over de godsdienstige beweging. Niet alleen dat op het eiland Candia duizenden tot de Katholieke leer overgaan, maar ook in Wallachije begint men meer en meer eene sterke neiging tot de Roomsche Kerk te ontwaren. Vorst Couza vreest geenszins de Grieksche geestelijken te laken, wijl hunne slaafsche houding en tot spreekwoord gewordene domheid sterk afsteken bij de onafhankelijkheid en de uitgebreide kennis van den Katholieken priester.

ENGELAND.

LONDEN, 15 Febr. De toestand van het kabinet wordt dagelijks moeijelijker tegenover de bekommering, welke de gevoerd wordende onderhandelingen te Parijs baren.

— De Engelsche Katholieken zijn verontwaardigd over het opheffen van den *Univers*, in weerwil dat de staatkunde van dat blad zeer tegen Engeland was. Onder de artikelen, welke wegens die opheffing onder anderen in het *Weeklij Register* voorkomen, is er een waarin men leest:

„Louis Veuillot is geboren voor de worsteling. Hij sterft, maar geeft zich niet over. Hij heeft meer dan iemand gedaan om den keizer eene christelijke staatkunde te doen aannemen en te beletten dat deze zich in het verderf stortte. Hij is met graaf Montalembert en velen zijner vrienden in onmin geraakt, wijl hij geen stelselmatige oppozitie voeren en onmogelijke vrijheden eischen wilde. Hij volgde liever de stem van zijn geweten en die der bisschoppen, welke hem toeriepen regtvaardig te zijn en den Keizer te steunen zonder hem ooit te vleijen. De vrijheid der Kerk bevat in zijne oogen alle andere in zich en niemand kan zeggen dat hij haar niet met even veel moed als talent verdedigde.

„De Keizer noch de dagbladpers winnen bij de verdwijning van den *Univers*. De laatste verliest in hem een orgaan, hetwelk zij misschien niet lief had, maar dat haar eer aandeed en hare achting afdwong. De Keizer heeft door het verstikken dier fiere stem de harten van geestelijkheid en leeken van zich vervreemd."

— Een berigtgever spreekt over de pers in Frankrijk en zegt dat zij dagelijks meer van hare vrijheid en onafhankelijkheid verliest. Zij gaat in de handen eener regering over, zegt hij, die rijk genoeg is om de bladen die te koop zijn te betalen, en dwingeland genoeg om die, welke haar mishagen, te vernietigen, schijnheilig genoeg om over al wat heilig en eerbiedwaardig is, de grofste beleedigingen te doen uitbraken, en zich als beschermster van godsdienst en geestelijkheid uit te geven. Dergelijke handelingen, eindigt de berigtgever, stellen de hoofdregering in een treurig licht.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 13 Febr. Nopens den toestand van den Koning van Pruissen leest men in de *Wiener Presse* het volgende. Terwijl de aanhangers der kleine, maar magtige partij den toestand van den doorluchtigen zieken als tamelijk voorstellen en zich houden als geloofde zij aan zijne genezing, luiden de berigten, welke van onpartijdige personen uit Postdam ontvangen worden zeer treurig. 's Konings krachten zouden voortdurend afnemen en het vervoeren van den lijder aan groote moeijelijkheden onderhevig zijn, daar hij, naar men zegt, aan den nek een operatie heeft ondergaan, 'tgeen de bezwaren vermeerdert om hem van de eene naar de andere plaats te brengen. Verder wordt gezegd dat hoewel de Koningin de bezoeken ontvangt, 's Konings toestand daarom niet geheel bewusteloos is. Bijwijle is zijn verstand volkomen helder en die hem omringen hooren hem dan bitterlijk klagen over zijn treurigen toestand en de hem door den Hemel opgelegde beproeving.

— De Fransche gezant, markies de Moustier, heeft dezer dagen den Keizer een lijst overhandigd van vele Fransche officieren van gezondheid en anderen [illegible] zich gedurenden den jongsten veldtogt [illegible] ging en geneeskundige behandeling van [illegible] gevangene Oostenrijksche soldaten onderscheiden hebben, en hen namens den Keizer der Franschen aan Keizer Frans Jozef aanbevolen. Sommigen zien in deze daad, ondanks den netelige toestand, waarin Europa verkeert, een neiging tot het behoud des vredes.

Graaf Rechberg houdt overigens met g[illegible] berg langdurige konferentiën.

In diplomatieke kringen wordt stellig [illegible] Frankrijk zijn eisch betreffende het graafs[illegible] niet wil doorzetten, nadat men te Parijs de over[illegible] had verkregen dat door er halsstarrig op aan te dringen dit tot ernstige botsingen zou kunnen aanleiding geven. Te dier zake zouden Palmerstons voorstellen van uitwerking zijn geweest; ook Keizer Alexander zou met nadruk dien stap hebben afgeraden.

— Het *Dresdener Journal* bevat eene korrespondentie uit Weenen, waarin wordt medegedeeld, dat de Fransche regering den Paus heeft uitgenoodigd om zelf voorstellen te doen ter regeling van de kwestie betreffende de Romagna.

— Zondag jl. werd in alle kerken de herderlijke brief van den kardinaal-aartsbisschop van Weenen voorgelezen. Tezelfdertijd werd de St. Pieterspenning gezameld. De offers waren zoo talrijk, dat de bussen verscheidene malen geledigd moesten worden.

— Op een der kanalen van Venetië is den 8n dezer een ongemeen stoute roof gepleegd. Tegen den avond voer een gondel van een geldkantoor af, waarin zich de wisselaar met twee compagnons, hunne bedienden en de kas bevonden, welke 100,000 gulden aan munt en papierengeld bevatte. In het midden van het breede kanaal gekomen, schoot plotseling eene ongemeene snelle giek met twaalf riemen op den gondel toe. Die soort van gieken hebben een ijzeren punt aan de boeg van omstreeks een voet lengte waarmede zij bij hare geweldige vaart ligtere schuiten in den grond boren. Door het stooten vielen de gordelroeijers buiten boord, en zwommen naar land. De zeeschuimers wierpen zich in den gondel, waarin de wisselaars zaten, en op de geldkist welke, als alles wat van die zwaarte met zulk een scheepje vervoerd wordt, op het boord stond waar men instapt. In een oogenblik was de kist in de giek, welke daarop pijlsnel wegvoer. Wel riep men: „houdt de dieven!" maar deze hadden te veel voordeelen dan dat zij zoo spoedig konden gevat worden. De overheid doet intusschen ijverig onderzoek.

BERLIJN, 1 Febr. Hetgeen van een te verwachten konferentie der groote mogendheden te Parijs is gezegd, wordt hier algemeen niet geloofd en van goed onderrigte zijde tegengesproken, terwijl het zich bevestigt, dat dit goevernement aan de Engelsche voorstellen zijn adhaesie niet gegeven heeft en die niet geven zal.

Anderzijds wordt gezegd dat het kabinet zich tot hiertoe nog niet nopens de Engelsche voorstellen ter regeling der Italiaansche zaken heeft uitgelaten. Wat men deswege gezegd heeft berust slechts op gissingen. Hetzelfde geldt ook van Oostenrijks antwoord op de jongste Fransche nota, dat nog niet te Parijs ontvangen is, wat de *Nord* er ook van moge zeggen, terwijl wat de *Indépendance Belge* van een gesprek daarover tusschen den heer Moustier en graaf Rechberg zegt, wel geloof verdient; immers den toestand in aanmerking nemende kan Oostenrijk wel niet anders antwoorden dan daaromtrent gemeld is. Overigens zou, zoo beweert de berigtgever in de *Koln. Zeit.*, waaraan dit alles is ontleend, het evenmin juist zijn, dat de groote mogendheden, behalve Oostenrijk, voor de Italiaansche zaak in beraadslaging zouden treden, als dat Pruisen en Rusland voornemens zijn de vijf groote mogendheden tot het houden eener konferentie uit te noodigen.

— De verklaring van den Engelschen kanselier der schatkist, dat de koncessien, door Engeland in zake van handel verleend, op alle landen zelfs zonder traktaat kunnen worden toegepast, heeft hier veel opzien gebaard.

ITALIË.

TURIJN, 14 Feb. Farini is naar Bologna teruggekeerd, met de troostende woorden dat iedereen dra te vreden zou zijn. En te Modena heeft hij zijnen vertrouwelingen gezegd dat hoogstens binnen een maand de inlijving zou volbragt zijn.

Men houdt zich hier nog druk met de kwestie betreffende Savoye bezig. Trouwens schijnt de adel evenmin als de burgerstand van een aanhechting bij Frankrijk iets te willen weten en graaf Cavour verzet zich met alle kracht tegen dat plan.

— Er zijn door het ministerie 5000 [illegible] muildieren buitenlands besteld, terwijl [illegible] groote werkzaamheid heerscht. [illegible] worden tot 40 vermeerderd, en men [illegible] kanonnen uit Zweden. De minister [illegible] alles persoonlijk het toezigt.

— Het Toskaansche [illegible] heeft aan de Israëlitische eeredienst [illegible] subsidie van 40,000 lires toegestaan.

[illegible] Cavour heeft een adres ontvangen van de [illegible] *liberale*, en heeft daarop aan den heer Buoncompagni, voorzitter dier vergadering, een antwoord gezonden, waarin hij zegt dat de regering van Viktor Emmanuel zich de moeijelijke en edele taak heeft opgelegd om aan de Italiaansche gewesten, van vreemden invloed vrij, die liberale instellingen te geven, welke zooveel zedelijke kracht in Piëmont verworven hebben.

[illegible] dat het kabinet aan Midden-Italië toestaat [illegible] wenschen kenbaar te maken, niet twijfe- [illegible] nieuwe Parlement zal slechts zijne bekrach- [illegible] even te geven aan wat reeds voor de inlijving [illegible] werd en worden zal, terwijl hij het van hoog gewigt acht dat de kiezers vertegenwoordigers naar Turijn zenden, die Italië's grootsch verleden en schitterende toekomst waardig zijn. Intusschen zegt de heer Cavour niet op welke wijze de nieuwe verkiezingen zullen plaats grijpen, maar het is te denken dat men de oude vergaderingen tot de stembus zal roepen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 16 Februarij.

BEVALLEN (11 Febr.): P. M. Heijink, geb. Erftemeijer, Z. (13 Febr.): H. Laubuhr, geb. Rohling, Z.

OVERLEDEN (9 Febr.): A. W. Ciggaer, 27 j. C. M. de Haan, 87 j.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		15 FEBR. 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	106⅜	a		
Nederl. Bank	4 »	166	»		
Nederl., Werkel. Schuld à 2½	pCt.	64⅝	»	64 11/16	64⅝
Dito Dito	3 »	75 15/16	»	76⅛	76
Dito Dito	4 »	98¼	»	98 5/16	98¼
Oost-Ind. Leening	4 »		»		
Amortisatie-Syndikaat	3½ »	93½	»		
Handel-Maatsch. op rescontre		126	»	125⅛	
Aand. Holl. Spoorweg			»		
Leening idem	4½ »		»		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ »	100¾	»		
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ »		»		
Dito *Rothschild*	2½ »		»		
Frankrijk, Certifikaten	3 »		»		
Spanje, Obligatiën	1¾ »	33⅜	»	33½	
Dito	3 »	44⅛	»		
Dito Binnenlandsche	3 »	42⅞	»	43 1/16	43 1/16
Amortisable Schuld		11 11/16	»	12⅛	12 1/16
Bewijzen Coupons			»		
Portugal, Obligatiën	3 »	43 11/16	»	43 15/16	43 15/16
Dito 1856/1859	3 »	42¼	»		
Uitgestelde			»		
Rusl., Obl. bij *Hope en C°*.	5 »	103⅞	»		
Dito bij idem 1828/1829	5 »		»		
Cert. bij idem 1831/1833	5 »	84½	»		
Dito bij idem 1840	4 »	79½	»		
Dito bij *Stieglitz*	4 »	79½	»		
Dito Nieuwe	4 »		»		
Dito 5de Serie	5 »	89½	»		
Dito 1855, 6de Serie	5 »	99 9/16	»	99 11/16	99 11/16
Dito Adm. te Hamburg	5 »		»		
Dito dito te Londen	5 »		»		
Dito dito dito	4½ »		»		
Dito dito dito	3 »	62⅛	»	62¼	
Inschrijv. in Assignatiën	6 »		»		
Certifikaten van dito	6 »	61½	»		
Spoorweg Aktiën	5 »		»		
Polen, Aand. 1835, fl. 500		158	»		
Obligatiën	4 pCt.	77 5/16	»	77⅜	
Pruissen, Oblig.	4½ »		»		
Dito 1859	5 »	102	»	102⅛	
Aandeelen 1854	3½ »		»		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 »		»		
Dito dito	4 »		»		
Dito Metalliek	5 »	48	»	48 5/16	48 5/16
Dito dito	2½ »	26 7/16	»	26 9/16	26 7/16
Dito Rente Amsterdam	5 »	70⅜	»	70⅝	70⅝
Dito Nationale 1854	5 »	54⅜	»	54¾	54⅝
Weener Bankaktiën	*f*		»		
Dito Aand. fl. 250, 1839	»		»		
Dito dito » 250, 1854	4 pCt.	249	»		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			»		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 »		»		
Dito bij *Rotschild*	5 »		»		
Denemarken, Obl. te Lond.	5 »		»		
Dito	3 »		»		
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 »		»		
Dito 1839 van £ 100	5 »		»		
Dito 1843 » » 100	5 »		»		
Dito 1852	4½ »		»		
Dito 1858	4½ »		»		
Sardinië	5 »		»		
Peru, Geldl. 185[illegible]	4½ »		»		
Dito te Parijs	[illegible]		»		
Ecuador, Oblig. 1855	[illegible]	12¾	»		
Venezuela, Obligatien	3 »	25⅝	»		
Dito	1½ »	13½	»		
Grenada, Obligatiën	4 »	14⅜	»		
Dito Uitgestelde			»		
Mexiko, Obligatiën	3 »	20 1/16	»	20⅛	
Nrd-Amer. Ph. *Hope en C.*, Lr. A	»		»		
Dito dito Lr. B	»		»		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.	80	»		
Illinois Spoorw. Aandeelen			»		
Dito Oblig. Constr. Bons,	7 pCt.	81⅝	»	81¾	81¾
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 »	50	»	50½	50
Louisiana	5 »		»		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 »	3 15/16	»		

[illegible] Maatschappij kont. 126⅜, ½, dito Leening 1858 4 pCt. —. [illegible] Spoorweg volgetourneerde 213¾, 214¼, Hypotheek [illegible] pCt. —; Fr.-Oost. Spoorw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; [illegible] Belg. —.

Oostenrijksche, [illegible] iets flaauwer, hebben zich later eenigermate hersteld, [illegible] op de slotkoersen van gisteren. Spaansche aangenamer, [illegible] gevraagd. Overigens was de markt prijshoudend.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 16 Februarij tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64 11/16; Aand. Handel-Maatsch. 126, Spanje, Binnenl. 3 pc. 42 15/16; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 103⅞, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 99 11/16, 5 pc. Oostenrijk, Met. 5 pc. 48½, dito 2½ pc. 26⅝; dito Rente Amst. 5 pc. 70⅝; dito Nationale 1854 5 pc. 54¾.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55¼	2/m. Livorno	*f* 38¼
Zigt »	» 55⅝	» Napels	» 78¼
2/m. Bordeaux	» 54⅞	3/m. Petersburg	» 167
½/m. »	» 55¼	6/w. Weenen	» 85
3/m. Madrid	» 240	» Augsburg	» 99
» Cadix	» 241	» Frankfort	» 99½
» Sevilië	» 238	2/m. Hamburg	» 35 1/16
» Bilbao	» 238	Zigt »	» 35¼
» Lissabon	» 40⅜	3/m. Londen	» 11.60
» Porto	» 40¼	Zigt »	» 11.67½
2/m. Genua	» 45½	Rotterdam	» ½

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 15 Febr. België 2½ pc. 55¼ g; 4½ pc. 97½ Metal. 50¾; Nation. 57¾; Spanje 1½ pc. 32¾ g; 3 pc. 43⅛ g.

PARIJS, 15 Febr. 3 pc. Rente 67.65; 4½ pc. id. 97.35, Fr.-Oost. Spoorw. 495.—; Credit mobilier 731.—; 3 pc. Spanje 43⅜; 1¾ pc. id. 33¼; Spanje Cred. —.—; Passive —; Russ. Spoorw.-Aktiën 432; Rom. Leening —.

MADRID, 14 Febr. Spanje 3 pc. 44.30; 1¾ pc. 34.35.

LONDEN, 15 Febr. Cons. 94⅜ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 21 a —; 4½ pc. Peru 94⅞; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. d.ll. bonds —. 3¾ pc. Grenada — a —; id. uitgestelde — a —; 2½ pc. Venez. 26¼ a —; 1 pc. id. — a —, 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje 44½ a —; 1¾ pc. id. — a —; Coupons — a —; Amortis. — a —; 4½ pc. Russen — a —; 5 pc. id. 109⅛ a —; 2½ pc. Holland — a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares — a —; id. 7 pc. Oblig. — a —; Sardinië 84¾ a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 15 Febr. Met. 5 pc. 69.30; 2½ pc. —.—; Nat. 77.90; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 864; Noord-Baan-akt. 195; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 183.—, O.-Fr. Spoorw.-akt. 260.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 154.—; Wissel op Londen 3/m. 13.07½; Parijs —.—; Frankf. —; Amst. —.—; Goud 30.50; Zilver —.

BERLIJN, 15 Febr. Metalliek 5 pc. 51¼; Nationale 58¼; Stiegl. 5de serie 94¼; 6de id. 104¾; 5 pc. Eng. Russ. 105; Nieuwe 3 pc. 62⅞; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99¾; Nieuwe 5 pc. —, Fr. Oost. Spoorw. —; Credit — Wissel op Londen 2/m. [illegible] Parijs [illegible] Hamburg [illegible] Amst. zigt —, 2/m. —; Weenen [illegible] Petersburg [illegible]

HAMBURG, 15 Febr. 4 pc. Rusland 61¾, 4½ pc. id. —, 3 pc. Spanje 40¼, 1¾ pc. id. 31¼, Vereinsb. 98¾, Noord-Duits. bank 85, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amst. —.—, Diskonto —.

FRANKFORT, 15 Febr. Metalliek 5 pc. 50⅝; Nation. 56⅞, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 42½, 1¾ pc. 33, Bankakt. —, Wissel op Londen 116⅝, Weenen 88; Parijs —, Diskonto —.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 15 Februarij.

Tarwe onveranderd: 132 ℔ Poolsche *f* 330; 130 ℔ j. dito *f* 315, 77, 78 k° dito *f* 328 per 2400 ℔; 135 ℔ Rostocker *f* 330.

Rogge dadelijk stil: 123 ℔ Pruissische *f* 213; op levering in April *f* 188, Junij *f* 190, 191.

Garst in een doen: j. Mannheimer *f* 200 per 1950 Kilo.

Haver en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie te leveren: in Okt. en Nov. ek. 67 &c. *Raapolie* op 6/w. *f* 38¼; Vliegend *f* 37; in Mei ek. *f* 37; Sept. *f* 38¼ a ½; Okt. *f* 38½ a ¾; Nov. *f* 38¾; Dec. *f* 39. *Lijnolie* op 6/w. *f* 31¼; Vliegend *f* 30; in Maart ek. *f* 30¼; April *f* 30½ a ¾; Mei *f* 30¾ a 1. *Hennepolie* op 6/w. *f* 37¼; Vliegend *f* 36. *Raapkoeken* de 1000 stuks *f* 60 a 64. *Lijnkoeken* de 100 st. *f* 9½ a 13.

SCHIEDAM, 15 Febr. Rogge. Verkocht: 144/2 ℔ n. Archang. *f* 198 6/w. — Gerst: 129/2 ℔ Libau *f* 200 6/w.; 128/2 ℔ dito *f* 196 3/m. — Moutwijn *f* 13,25; Jenever *f* 18,75; Amst. Proef *f* 20,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,50 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL, 15 Febr. De Groot, Twee Zusters, Londen.

HELVOET, 15 Febr. Irwell (st.), Hull.

BATAVIA, 24 Dec. Rademaker, Amstel; Tuk, Nieuw-Holland; Lange, Sir Robert Peel, en Kruymel, Baron Forstner van Dambenoy, alle 4 Amst.

UITGEZEILD.

HELVOET, 15 Febr. Seine (st.), Havre.

Advertentiën.

(2323) Heden overleed tot bittere droefheid van mij en mijne kinderen, voorzien van de H. H. Sacramenten der stervenden, mijn geliefde Echtgenoot, Mr PETRUS FRANCISCUS HELMICH, in den ouderdom van ruim 69 jaren.

VILSTEREN bij OMMEN, den 9 Februarij 1860. A. M. E. AKERMA, Wed. HELMICH.

MAGAZIJN

VAN

WIT MARMEREN VLOERSTEENEN EN BEWERKTE MARMEREN DOOPVONTEN.

Alles tot zeer goekoope prijzen.

Te bekomen bij M. STEENBERGEN, Mr. Steenhouwer te Nijmegen. (2325)

(2303) De Boekhandelaar R. T. DAAMEN te *Terborgh*, heeft verzonden het TWEEDE DEEL van:

DE JOOD VAN VERONA.

OF

De Geheime Genootschappen in en rondom Italië.

Historische Novelle uit de jaren 1846—1849, door ANTONIO BRESCIANI.

Vrij naar 't Italiaansch. Met aanteekeningen.

(Door een Katholiek Priester.)

In onze taal bestaat wel geen werk, dat èn over de Europesche gebeurtenissen van het revolutie-jaar 1848 èn over de duistere verwikkelingen van het nog altoos hangende Italiaansche, maar inzonderheid over het Romeinsche vraagstuk zóóveel licht verspreidt, terwijl de geniale *Bresciani*, zoo als bevoegde kunstregters getuigen, *met de bekoorlijkheid van den Roman al de kracht der waarheid heeft weten te vereenigen.*

Met nog één Deel, dat ter perse ligt, is „De Jood van Verona" kompleet. Prijs van het geheele werk *f* 4.75.

(2300) G. B. VAN GOOR, te Gouda, debiteert met succes:

TUIN-ALMANAK

OF DE NIEUWE OPREGTE HOLLANDSCHE HOVENIER, door J. NIEDEKEN; aanwijzende wat men 's Maandelijks in Moes- en Bloemtuin, Boomgaard, Boomkweekerij, Oranjerie en Broeijerij te verrigten hebbe. Met nieuwe opmerkingen om alles *vroeg* en *veel* te hebben. 7e VERBETERDE EN VERMEERDERDE DRUK, door TH. T. UILKENS. Prijs *f* 1.40.

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN is heden van de pers gekomen:

DE PAUS.

VRAGEN VAN DEN DAG,

DOOR

Msgr. DE SEGUR.

UIT 'T FRANSCH VERTAALD.

Prijs 15 Cents.

Ter verspreiding per 25 Exemplaren . . . . *f* 3.00
» » » 50 » . . . . » 5.00

Eerstdaags zal bij denzelfden eene goede vertaling verschijnen van de werkjes:

HET ROMEINSCHE VRAAGSTUK,

DOOR DEN

Burggraaf DE MELUN.

Naar het Fransch.

HET REGT VAN DEN PAUS,

ANTWOORD OP HET VLUGSCHRIFT

DE PAUS EN HET KONGRES

door

M. POUJOULAT.

Vertaald uit het Fransch.

Bij bovengenoemden is van de pers gekomen en verzonden:

DE REGELING

VAN HET

ARMBESTUUR IN NEDERLAND

EN DE

KERKELIJKE INSTELLINGEN VAN WELDADIGHEID,

VOORAL DIE DER KATHOLIEKEN.

EENIGE BEMERKINGEN

DOOR

Mr C. J. A. HEYDENRIJCK.

Prijs 50 Cents.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.